DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/1641

z dne 13. julija 2018

o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, v katerih so podrobneje določene informacije, ki jih morajo zagotoviti upravljavci ključnih ali pomembnih referenčnih vrednosti o metodologiji, ki se uporablja za določitev referenčne vrednosti, notranjem pregledu in odobritvi metodologije ter o postopkih za vsebinske spremembe metodologije

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 ([1]) in zlasti tretjega pododstavka člena 13(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Člen 13(1) Uredbe (EU) 2016/1011 določa, da mora upravljavec referenčne vrednosti ali, kjer je primerno, skupine referenčnih vrednosti objaviti ali dati na voljo ključne elemente metodologije, ki jo uporablja za določanje referenčne vrednosti ali, kjer je primerno, skupine referenčnih vrednosti, podrobnosti o notranjem pregledu in odobritvi metodologije ter postopke za posvetovanje in uradno obveščanje uporabnikov o vsebinskih spremembah metodologije. Ta uredba podrobneje opredeljuje informacije, ki jih morajo zagotoviti upravljavci v zvezi s svojimi pomembnimi in ključnimi referenčnimi vrednostmi. Ne uporablja se za upravljavce, ki zagotavljajo le nepomembne referenčne vrednosti. Kadar upravljavci zagotavljajo tako nepomembne kot tudi pomembne ali ključne referenčne vrednosti, bi morali upoštevati to uredbo za pomembne in ključne referenčne vrednosti. ESMA lahko izda smernice o isti zadevi za upravljavce nepomembnih referenčnih vrednosti.

(2) Metodologije določanja referenčnih vrednosti se zelo razlikujejo. Zato je treba ključne elemente, ki so določeni s to uredbo, objaviti ali jih dati na voljo samo, če so pomembni za določeno referenčno vrednost.

(3) Dva ključna elementa metodologije, ki bi ju bilo treba razkriti, da se zagotovita zanesljivost in točnost ključne ali pomembne referenčne vrednosti, sta minimalna količina in minimalna kakovost vhodnih podatkov, ki so potrebni za uporabo metodologije in za izračun. Poleg tega uporaba diskrecijske pravice pri določanju referenčnih vrednosti povečuje njihovo podvrženost manipulacijam. Zato bi moral upravljavec za zmanjšanje tega tveganja manipulacije kot del ključnih elementov svoje metodologije razkriti jasna pravila, ki jih je opredelil v zvezi s tem, kako in kdaj se lahko uporabi diskrecijska pravica.

(4) Da bi se potencialnim uporabnikom pomagalo izbrati najustreznejšo referenčno vrednost iz niza potencialno primernih referenčnih vrednosti, bi jim bilo treba zagotoviti informacije, ki bi jim omogočile, da razumejo, kaj naj bi referenčna vrednost merila, kateri vhodni podatki se uporabljajo in kako se izberejo, kaj so sestavni deli referenčne vrednosti, kdo je vključen v zbiranje podatkov in izračun referenčne vrednosti, kdaj in v kakšnem obsegu se lahko uporabi diskrecijska pravica ter kakšne so omejitve metodologije ter kdaj in kako bi se lahko referenčna vrednost spremenila.

(5) Da bi imeli uporabniki in potencialni uporabniki dovolj informacij o procesu upravljavca za notranje pregledovanje metodologije, bi moral upravljavec objaviti svoje politike in postopke v zvezi s tem procesom, skupaj s podrobnostmi o vključenih organih in ustreznih ureditvah upravljanja, vzpostavljenih v skladu s členom 4 Uredbe (EU) 2016/1011.

(6) Da bi lahko uporabniki in potencialni uporabniki razumeli, kako se bo upravljavec posvetoval o predlagani vsebinski spremembi ključne ali pomembne referenčne vrednosti, in utemeljitev takšne spremembe, bi moral upravljavec razkriti nekatere informacije, vključno s tem, kako bo ocenil učinek predlagane spremembe.

([1]) UL L 171, 29.6.2016, str. 1.

(7) V skladu z načelom sorazmernosti se ta uredba izogiba nalaganju pretiranega bremena upravljavcem pomembnih (za razliko od ključnih) referenčnih vrednosti, tako da tem upravljavcem omogoča, da se odločijo za zmanjšanje razkritja podatkov na bolj omejen niz elementov ali da razkrijejo manj podrobnosti o nekaterih elementih v zvezi s svojimi pomembnimi referenčnimi vrednostmi.

(8) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je Evropski organ za vrednostne papirje in trge predložil Komisiji.

(9) Evropski organ za vrednostne papirje in trge je o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, izvedel odprta javna posvetovanja, analiziral morebitne s tem povezane stroške in koristi ter zaprosil za mnenje interesno skupino za vrednostne papirje in trge, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

(10) Za zagotovitev skladnosti z delegirano uredbo, v kateri so podrobneje določeni elementi kodeksa ravnanja, ki ga morajo pripraviti upravljavci referenčnih vrednosti in ki temeljijo na prispevanih vhodnih podatkih, je ustrezno, da se začetek uporabe te delegirane uredbe odloži za dva meseca –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

Ta uredba ne zajema upravljavcev nepomembnih referenčnih vrednosti oziroma se ne uporablja zanje.

Člen 2

Ključni elementi metodologije, ki se uporablja za določitev ključne ali pomembne referenčne vrednosti

1. Informacije, ki jih mora zagotoviti upravljavec referenčne vrednosti ali, kjer je primerno, skupine referenčnih vrednosti v skladu z zahtevo iz člena 13(1)(a) Uredbe (EU) 2016/1011, vključujejo vsaj naslednje elemente, če so pomembni za navedeno referenčno vrednost ali skupino referenčnih vrednosti ali za vhodne podatke, ki se uporabljajo za njeno določitev:

(a) opredelitev in opis referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti ter tržnega ali gospodarskega stanja, ki naj bi se merilo z njo;

(b) valuto ali drugo mersko enoto referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti;

(c) merila, ki jih uporablja upravljavec za izbiro virov vhodnih podatkov, ki se uporabljajo za določanje referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti;

(d) vrste vhodnih podatkov, ki se uporabljajo za določanje referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti, in prednostna razvrstitev, ki je določena za posamezno vrsto;

(e) sestavo vseh skupin prispevajočih oseb in merila, ki se uporabljajo za določitev upravičenosti do članstva v skupini;

(f) opis sestavnih delov referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti ter merila, ki se uporabljajo za njihov izbor in tehtanje;

(g) vse minimalne zahteve glede likvidnosti za sestavne dele referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti;

(h) vse minimalne zahteve za količino vhodnih podatkov in vse minimalne standarde za kakovost vhodnih podatkov, ki se uporabljajo za določitev referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti;

(i) jasna pravila, ki določajo, kako in kdaj se lahko pri določanju referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti uveljavlja diskrecijska pravica;

(j) ali referenčna vrednost ali skupina referenčnih vrednosti upošteva vsako ponovno vlaganje dividend ali kuponov, ki jih plačujejo njeni sestavni deli;

([1]) Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

(k) ali se lahko metodologija redno spreminja za zagotovitev, da referenčna vrednost ali skupina referenčnih vrednosti še naprej predstavlja ustrezno tržno ali gospodarsko stanje:

(i) vsa merila, ki se uporabljajo pri določanju, kdaj je takšna sprememba potrebna;

(ii) vsa merila, ki se uporabljajo pri določanju pogostosti takšne spremembe, ter

(iii) vsa merila, ki se uporabljajo pri ponovnem uravnoteženju sestavnih delov referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti kot del take spremembe;

(l) morebitne omejitve metodologije in podrobnosti o vsaki metodologiji, ki se uporablja v izjemnih okoliščinah, vključno v primeru nelikvidnega trga ali v stresnih obdobjih ali kadar so lahko viri podatkov o transakciji nezadostni, netočni ali nezanesljivi;

(m) opis vlog vseh tretjih oseb, ki sodelujejo pri zbiranju podatkov, izračunu ali razširjanju referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti;

(n) model ali metodo, ki se uporablja za ekstrapolacijo in kakršno koli interpolacijo podatkov o referenčni vrednosti.

2. Upravljavci se lahko odločijo, da objavijo ali dajo na voljo informacije iz točk (m) in (n) odstavka 1 samo za svoje ključne referenčne vrednosti.

Člen 3

Podrobnosti o notranjem pregledu in odobritvi metodologije

1. Informacije, ki jih mora zagotoviti upravljavec referenčne vrednosti ali, kjer je primerno, skupine referenčnih vrednosti v skladu z zahtevo iz člena 13(1)(b) Uredbe (EU) 2016/1011, vključujejo vsaj naslednje elemente:

(a) politike in postopke v zvezi z notranjim pregledom in odobritvijo metodologije;

(b) podrobnosti o kakršnih koli posebnih dogodkih, ki bi lahko privedli do notranjega pregleda, vključno s podrobnostmi o katerem koli mehanizmu, ki ga upravljavec uporablja, da bi ugotovil, ali je metodologija sledljiva in preverljiva;

(c) organe ali funkcije v organizacijski strukturi upravitelja, ki so vključeni v pregled in odobritev metodologije;

(d) vloge, ki jih opravljajo vse osebe, vključene v pregled ali odobritev metodologije;

(e) opis postopka za imenovanje in izbris oseb, vključenih v pregled ali odobritev metodologije.

2. Upravljavci se lahko odločijo, da objavijo ali dajo na voljo informacije iz točk (d) in (e) odstavka 1 samo za svoje ključne referenčne vrednosti.

Člen 4

Vsebinske spremembe metodologije

1. Informacije, ki jih mora zagotoviti upravljavec referenčne vrednosti ali, kjer je primerno, skupine referenčnih vrednosti v skladu z zahtevo iz člena 13(1)(c) in (2) Uredbe (EU) 2016/1011, vključujejo vsaj naslednje elemente:

(a) opis informacij, ki jih mora upravljavec razkriti na začetku vsakega posvetovanja, vključno z zahtevo po razkritju ključnih elementov metodologije, na katere bi po njegovem mnenju vplivala predlagana vsebinska sprememba;

(b) standardni časovni okvir upravljavca za posvetovanja;

(c) okoliščine, v katerih se posvetovanje lahko opravi v krajšem roku, in opis postopkov, ki jih je treba upoštevati pri posvetovanju v krajšem roku.

2. Utemeljitev, ki jo mora zagotoviti upravljavec v skladu z zahtevo iz člena 13(1)(c) Uredbe (EU) 2016/1011, med drugim vključuje, ali bi bili reprezentativnost referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti in njena ustreznost kot reference za finančne instrumente in pogodbe ogroženi, če se predlagana vsebinska sprememba ne bi izvedla.

Člen 5

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 25. januarja 2019.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 13. julija 2018

Za Komisijo

Predsednik

Jean-Claude JUNCKER